Zaak 148/88 R

Alessandro Albani en anderen
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren — vergelijkend onderzoek — voorlopige maatregelen"

Beschikking van de president van de Tweede kamer van het Hof van 21 juni 1988 — 3361

Samenvatting van de beschikking

Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden — „Fumus boni iuris" (Reglement voor de procesvoering, artikel 83, paragraaf 2)

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN DE TWEEDE KAMER VAN HET HOF
21 juni 1988 *

In zaak 148/88 R,

Alessandro Albani, Alberto Caferri, Claudio Caruso, ambtenaren van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, en **Bruno Buffaria**, vertegenwoordigd door B. Liesenberg, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Y. Hamilius, advocaat aldaar, 11, boulevard Royal,

verzoekers,

ondersteund door

* Procestaal: Frans.

Vakbondsvereniging, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel,

en

Bond van internationale en Europese ambtenaren, vertegenwoordigd door M. Deruyver, advocaat te Brussel,

interveniënten,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door S. Fabro, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een verzoek in kort geding om opschorting van de vaststelling of de publikatie van de lijst van geschikte kandidaten van vergelijkend onderzoek COM/A/482,

geeft

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER VAN HET HOF,

uitspraak doende op grond van de artikelen 9, paragraaf 4, en 96 van het Reglement voor de procesvoering,

de navolgende

Beschikking

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 25 mei 1988 hebben A. Albani, A. Caferri en C. Caruso, ambtenaren van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, en B. Buffaria beroep ingesteld tot nietigverklaring van de procedure voor de correctie van de schriftelijke examens van vergelijkend onder-

zoek COM/A/482, en, subsidiair, van het besluit van de jury om verzoekers niet tot het mondelinge examen van het vergelijkend onderzoek toe te laten.

2 Bij afzonderlijke akte van dezelfde datum hebben verzoekers krachtens artikel 83 van het Reglement voor de procesvoering het Hof bij wege van voorlopige maatregel verzocht, de opschorting van vergelijkend onderzoek COM/A/482, en met name de opschorting van de vaststelling of de publikatie van de lijst van geschikte kandidaten van vergelijkend onderzoek COM/A/482 te gelasten.

3 De Commissie heeft op 6 juni 1988 schriftelijke opmerkingen ingediend. Partijen zijn gehoord ter terechtzitting van 13 juni 1988.

4 Bij verzoekschriften, neergelegd ter griffie van het Hof op 12 juni 1988, hebben de Vakbondsvereniging en de Bond van internationale en Europese ambtenaren verzocht zowel in het hoofdgeding als in de procedure in kort geding te mogen interveniëren ter ondersteuning van de conclusies van verzoekers.

5 Bij beschikking van 13 juni 1988 heeft de president van de Tweede kamer de Vakbondsvereniging en de Bond van internationale en Europese ambtenaren toegestaan, te interveniëren in de procedure in kort geding. Interveniënten zijn gehoord ter terechtzitting van 13 juni 1988.

6 Blijkens het dossier is vergelijkend onderzoek COM/A/482 een algemeen vergelijkend onderzoek aan de hand van schriftelijke bewijsstukken en een examen, dat door de Commissie is georganiseerd voor de vorming van een reserve van administrateurs (loopbaan A7/A6) op de werkgebieden: landbouw, visserij en samenwerking met ontwikkelingslanden. Ofschoon het een algemeen vergelijkend onderzoek was, waren in de aankondiging van vergelijkend onderzoek (PB 1987, C 34,

blz. 15) voor ambtenaren of andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen die in categorie B waren ingedeeld, bijzondere voorwaarden voor de toelating voorzien, met name betreffende de leeftijdsgrens en vereiste diploma's.

7 Overeenkomstig de aankondiging van vergelijkend onderzoek bestond het schriftelijk examen van het vergelijkend onderzoek uit een proef met een aantal meerkeuzevragen ter beoordeling van de algemene kennis van de kandidaten op de gebieden waarop het vergelijkend onderzoek betrekking had, en een praktische proef aan de hand van een aan de kandidaten voorgelegd dossier, ter beoordeling van hun vermogen tot analyseren en hun ervaring met het behandelen van dossiers.

8 Het schriftelijk examen had op 20 november 1987 plaats in een twintigtal verschillende centra in Europa, Zuid-Amerika, Afrika en Australië.

9 Conform de aankondiging van vergelijkend onderzoek was de eerste proef eliminerend: de tweede proef werd alleen nagezien indien de kandidaat voor het eerste examengedeelte ten minste een minimumaantal punten had behaald.

10 Tot het mondeling examen zijn de kandidaten toegelaten, die het minimumaantal punten voor het tweede examengedeelte hadden behaald en in totaal, voor de twee schriftelijke proeven, ten minste 60% van de punten.

11 Bij brieven van 21 maart 1988 is aan verzoekers meegedeeld, dat de jury hen niet tot het mondeling examen had kunnen toelaten.

12 Uit de door de Commissie ter terechtzitting in kort geding verstrekte gegevens blijkt, dat voor dit vergelijkend onderzoek 2 105 sollicitaties waren ingediend. Daarvan zijn 877 sollicitanten toegelaten en hebben aan het schriftelijk examen deelgenomen. Voor de eerste schriftelijke proef hebben 369 kandidaten, waaronder verzoekers, het vereiste minimumaantal punten behaald, doch slechts 172 kandidaten zijn tot het mondeling examen toegelaten. Uiteindelijk zijn 67 kandidaten op de lijst van geschikte kandidaten geplaatst, die is vastgesteld op 26 mei 1988.

13 Krachtens artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering dienen verzoekers met name de middelen, zowel feitelijk als rechtens, te vermelden op grond waarvan de voorlopige maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt.

14 Verzoekers betogen, dat het verloop van de schriftelijke examens en de correctie van de tweede schriftelijke proef onregelmatig waren.

15 Met betrekking tot het verloop van de schriftelijke examens verwijten verzoekers de jury, dat zij deze zo heeft georganiseerd, dat de laatste schriftelijke proef te Canberra, in Australië, wegens het tijdsverschil twee uur vóór het begin van de schriftelijke proef te Brussel was beëindigd. Verzoekers vermoeden, dat kandidaten te Brussel vóór het begin van de tweede schriftelijke proef kennis hebben gekregen van het dossier van die proef. Volgens hardnekkige geruchten die interveniënten ter ore zijn gekomen, hebben die kandidaten vóór het begin van de examens of tijdens de lunchpauze tussen beide schriftelijke proeven informatie vanuit Canberra gekregen.

16 Verzoekers merken op, dat de Vakbondsvereniging reeds op 3 december 1987 de Commissie om inlichtingen had verzocht omtrent de voorzorgsmaatregelen die waren getroffen om eventuele lekken ten gevolge van het tijdsverschil te voorkomen, en dat de Commissie in antwoord daarop in een brief van 2 februari 1988 enkel heeft verklaard, dat voorzorgsmaatregelen waren getroffen en dat de teksten van de schriftelijke proeven van dien aard waren, dat voorkennis geen noemenswaardig voordeel opleverde.

17 Ter terechtzitting in kort geding heeft de Commissie nog verklaard, dat tegen het door verzoekers bedoelde risico van lekken de volgende voorzorgsmaatregelen waren getroffen: na de proeven werd het te Canberra uitgedeelde materiaal ingezameld en werd door de afgevaardigde van de Commissie in Australië voor de kandidaten te Canberra een cocktailpartij georganiseerd, zodat zij tot het begin van de proeven te Brussel werden beziggehouden. Daar bij de tweede proef van de kandidaten werd verlangd dat zij een synthese maakten en eigen gedachten verwerkten, achtte de Commissie nadere voorzorgsmaatregelen overbodig. Nadat de Commissie de door verzoekers bedoelde geruchten ter ore waren gekomen, had zij een onderzoek ingesteld en met name vastgesteld, dat in de periode waarin een lek

mogelijk was geweest, te Brussel geen enkel telefoongesprek van de delegatie te Canberra was binnengekomen.

18 Met betrekking tot deze grief volstaat het, op te merken dat bij gebreke van concrete gegevens die — zelfs indirect — het bestaan van een lek aantonen, de geruchten en de theoretische mogelijkheid van een lek waarover verzoekers spreken, de gevraagde voorlopige maatregelen niet kunnen rechtvaardigen.

19 Aangaande de correctie van de tweede schriftelijke proef verwijten verzoekers de jury bovendien dat zij criteria heeft toegepast, die verschilden van de instructies die aan de kandidaten voor het te maken examen waren gegeven. De kandidaten mochten voor die proef niet meer dan 800 woorden gebruiken, en daarbij was nog gezegd, dat examens die dit maximum overschreden, niet zouden worden nagezien. Ten einde klachten te voorkomen werd de kandidaten in de instructies verzocht, zelf het aantal woorden op te geven dat zij hadden gebruikt. In de instructies aan de correctoren daarentegen had de jury hen enkel gevraagd, na te gaan of het aantal gebruikte woorden de 800 ruim overschreed, en niet de teksten te corrigeren die duidelijk te lang waren, dat wil zeggen die meer dan 1 200 woorden telden. Dit zou flagrant in strijd zijn met het beginsel van de gelijke behandeling van de kandidaten.

20 Verzoekers merken op, dat de Vakbondsvereniging bij nota van 9 februari 1988 de aandacht van de Commissie had gevestigd op deze tegenspraak tussen de instructies aan de kandidaten en aan de correctoren. Bij nota van 9 maart 1988 had de Commissie daarop geantwoord, dat de jury na grondig onderzoek van de betrokken instructies een beslissing ten gunste van alle kandidaten had genomen, zonder vooruit te lopen op het kwalitatief resultaat van elke afzonderlijke correctie.

21 Voorts merken verzoekers op, dat de Commissie op een vraag van A. Albani heeft geantwoord, dat het maximum van 800 woorden was opgelegd ten einde vergelijkbare prestaties te verkrijgen, doch dat de jury bij de correctie had besloten, de antwoorden die dat maximum in geringe mate overschreden niet te bestraffen, omdat de mathematische toepassing van een dergelijk maximum onmogelijk is wanneer rekening dient te worden gehouden met de verschillen tussen de diverse talen.

22 Ter terechtzitting in kort geding heeft de Commissie meegedeeld, dat de jury de door verzoekers bedoelde instructies aan de correctoren reeds op 8 januari 1988 had opgesteld, zonder dat zij wist om hoeveel kandidaten het ging, van wie het tweede examengedeelte zou worden nagezien dat meer dan 800 woorden telde, daar op dat ogenblik de correctie van het eerste, elimínerende examengedeelte nog niet was beëindigd. Met de betrokken instructie had de jury de beslissing betreffende de overschrijding aan zichzelf willen voorbehouden en had zij de correctoren slechts manifeste overschrijdingen willen laten uitsluiten.

23 Eveneens ter terechtzitting in kort geding heeft de Commissie meegedeeld, dat slechts 5 van de 172 kandidaten die volgens de correctoren voor de schriftelijke proef waren geslaagd, het maximum van 800 woorden hadden overschreden: een kandidaat had 810 woorden gebruikt, twee tussen de 820 en 830 woorden, een 847 en een 850 woorden. Deze kandidaten waren niet op grond van deze overschrijdingen afgewezen. Geen van hen was evenwel voor het mondelinge examen geslaagd, zodat zij ook niet op de lijst van geschikte kandidaten zijn geplaatst.

24 Hoewel het te betreuren is, dat de Commissie deze precieze en volstrekt anonieme inlichtingen niet in antwoord op verzoeken om inlichtingen van interveniënten en verzoekers, noch in haar bij het Hof ingediende schriftelijke opmerkingen heeft verstrekt, dienen zij in dit stadium van de procedure, de grondslag voor de beslissing van het Hof te vormen. Gelet op deze inlichtingen lijkt de gestelde onregelmatigheid bij de correctie van de tweede schriftelijke proef niet van die aard, dat zij het eindresultaat van het vergelijkend onderzoek duidelijk heeft vervalst, en kan zij de gevraagde voorlopige maatregelen dus niet rechtvaardigen.

25 Aangezien niet aan de eerste voorwaarde voor een voorlopige maatregel is voldaan, behoeven de andere bij artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering gestelde voorwaarden niet te worden onderzocht en moet het verzoek in kort geding worden afgewezen.

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER,

rechtdoende bij voorraad,

beschikt:

1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.

2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 21 juni 1988.

De griffier

J.-G. Giraud

De president van de Tweede kamer

O. Due